

Gaziler Günü İçin

– AliKemal · 19 Eylül 2016

yan yana sıralı ranzalar yatak olurdu uyuyabilene,
uyumamız da gerekirdi hani, birkaç saat,
iki-dört nöbetini uyuklamadan tutabilmek için;
pamuklarla sarıp yastık kılıflarına sakladık hayallerimizi,
uyumaya değil, derin hayallere koyardık başımızı...

Güleç yüzlü bebeler dolanırdı gözlerimizde, kimi ağlar,
biraz mahcupça sokulurdu yanımıza kiraz dudaklı yar,
sonra saçımızı anamızın, babamızın öpülesi elleri okşar,
anamızın elleri yumardı göz kapaklarımızı nöbete kadar...

Burnumuzun dibine kadar sokulurlardı görünmeden,
taciz etmek için rast gele bir kaç mermi atarlardı gaipten,
anında biterdik karşılarında elimizde mavzerlerle, kaçır giderlerdi;
peşlerine düşerdik, yiğit olunmazdı vatan borcu ödenmeden...

Yorucu yürüyüşün alın teri akardı;
ayaklarımızın dibinden uzamış gölgelerimizi paklardı.

Hepimiz birer Mehmetçiktik.
Göğsümüzü kalkan etmiş neferdik, yığittik.
Kim düşünür ki canı, ölümü düşünecek zaman mı?
Vatan düşünülduğünde, ana, baba, sevgili düşünmezdik.
Çıktığımız her sefer, tarihi sil baştan yazmış destanımızı...

Bereketliydi Anadolu toprakları ya, her yerinde,
çirkin ruhlu mayınlar ekilirdi patates yerine...

Huzuruna kandığımız yolların infilakıyla eksilirdik kol, bacak;
her eksiklik bir baba, bir evlat, bir aşk;
onlar rahat uyusunlar diye vücudumuz her infilakta siperdi, kalkandı...

Birbirimizin dramında ağlaşırdık,
attığımız adımların farkındaydık,
bastığımız yerlerden bihaber olduğumuz kadar...

Hepimiz akıtmaya hazırđık kanımızı,
ne var ki, Mevla'm almazdı canımızı...

Gönüldeki kırıkları ıstırap yapmayacaktık,
ucundakiler için, dilimizi tutacaktık,
vakur, saygılı, başımız dik kalacaktık...

Yaşayacaktık elbet, yaşarken unutulacaktık,
ne yaşadığımızı umursayacaktı kimse,
ne unutulduğumuzu umursayacaktık,
Anlattık aslında derdimizi binlerce defa;
bir dokunan bin ah duydu, sığmadık kitaplara...

Bir parmak balı şifa zannettik, serapmış meğer;
Gazilik çiledir, boş söze aldanırsak eğer...